

farten. Idet vor Skibsfart maa støtte sig til Kapitalsammenslutning og derfor i stort Maal støtter sig til Aktieselskaber, ere vi jo godt i Færd med ogsaa at forøge de Byrder, der ligge paa den, ved de Skatte-love, vi ere i Lag med at vedtage. Ved Konsulatavgiften have vi i Forvejen lagt en ret betydelig Byrde paa Skibsfarten, for dermed at yde den Tjenester, som i mange Tilfælde ere af lidet eller ingen Betydning for den, og vi have jo hidtil tillige ladet den betale den her omhandlede Skat af 3 pCt. paa Skibe. At vi forandre dette Forhold og nu reducere den til $1\frac{1}{2}$ pCt., er altsaa kun et lille Maal af Hensyn og Retfærdighed mod Skibsfarten, der til Dato har været absolut kun ydende og tilmed i en betydelig Grad ydende. Vore Dampskibsselskaber søge altid saa vidt muligt at bemande deres Skibe med dansk Besætning, der er hjemmehørende og skatteydende her i Landet; de lægge derhos an paa saa vidt muligt at proviantere her, naar de passere Kjøbenhavn, og de have i ringe Grad fundet Paaskønnelse herfor. Det er vist ikke langt fra at være første Gang, vi gøre et Forsøg paa at vise et Hensyn ogsaa over for Skibsfarten. Jeg vil altsaa med Hensyn til den første Paragraf, som jeg i og for sig ganske kan anbefale, kun udtale, at jeg kunde have ønsket, ligesom det ærede Medlem, der først havde Ordet, at man var gaaet videre og havde sagt: der er ingen Mening i, at danske Skibe skulle betale nogen Indførselstold, vi stryge den helt. Imidlertid, kan man ikke faa fuldt ud, hvad man ønsker, maa man være tilfreds med det, man kan naa. Naar vi da med § 1 gaa til at stryge Indførselstolden paa Skibe, saa er det selvfølgelig nødvendigt, at vi over for Skibsbyggeriet ogsaa tage den store Anomali bort, som ligger i, at Tolden paa Materialet til Skibene i Virkeligheden er væsentlig højere end de 3 pCt., der svares i Told af indførte Skibe. Det er derfor ogsaa klart, at naar man vedtager § 1, vilde det over for vore Skibsbyggerier være mere end Ubillighed ikke at gaa med ogsaa til § 2. Ved dennes Bestemmelser stille vi jo blot vore Skibsbyggerier nogenlunde paa lige Fod med konkurrerende Værfter i Udlandet og komme bort fra det meningsløse Forhold, at et dansk Skib ligefrem opfordres til at søge Reparation i en fremmed Havn, fordi den danske Stat lægger en ekstra høj Told paa Reparationsmaterialet. Det tredje Punkt, den lille beskedne Støtte for vort Fiskeri, som ligger i, at Østersfiskingen i aaben Sø ikke skal belægges med

Told ved Indførsel her i Landet, og at der skal være Toldfrihed ogsaa for Salt, brugt til Fiskeriet, behøver jo ikke megen Anbefaling og har i øvrigt kun ringe finansiell Betydning. Jeg kan altsaa paa alle Punkterne anbefale dette Forslag. Jeg skal ikke komme ind paa, som den sidste ærede Taler, at undersøge, hvordan Staten skal og bør stille sig over for det forenede Dampskibsselskab. Den Kritik, han fremførte mod dette Selskab, forekommer mig i ringe Grad at høre hjemme under Behandlingen af dette Lovforslag, men var det naturligt at knytte den hertil, saa maatte den jo munde ud i en Tak til Regeringen, fordi den gør sit til, at Dampskibsselskaberne ved deres Skibsanskaffelser ikke blive unaturligt opfordrede til at gaa til Udlandet fremfor at holde sig til Indlandet. Over for det ærede Medlem for Odense Amts 8de Valgkreds (Holm) maa jeg endelig udtale, at jeg ikke kan være enig med ham i, at beklage, at Regeringen er gaaet med til at hæve en saa utvivlsom Ubillighed, som der her er Tale om at rette paa, ved en partiel Toldrevision. Jeg tror, at hvis vi ville naa frem paa Toldomraadet, vilde det fornuftigste, vi kunde gøre, være, saa vidt muligt at begrænse os til at hæve de største Ulemper i Stedet for at forlange den store, gennemgribende Toldrevision, som det vist vil være vanskeligt at naa til Enighed om. En ganske anden Sag er det, at det kunde være naturligt, at man, naar man ved saadanne Ændringer formindskede Statens Indtægter som i det foreliggende Tilfælde med $\frac{1}{4}$ Mill. Kr., at man da samtidig søgte Veje til paa et Punkt, hvor det inden for Toldomraadet var tilladeligt og forsvarligt, at skaffe en tilsvarende Indtægt. Men at det ikke skulde være rigtigt at gaa til en partiel Toldrevision, deri kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem.

Frederiksen: Jeg tillader mig at benytte Lejligheden til at udtale en Tak til den højtærede Finansminister, fordi han har forelagt dette lille Lovforslag, og samtidig vil jeg udtale det Ønske og det Haab, at det maa lykkes at faa det op-højet til Lov endnu i denne Samling. De første to Paragraffer i dette Lovforslag — det er jo ikke meget stort i det hele — betegne Indrømmelsen af et Krav, der fra Skibsfartens Side har været fremsat allerede i en lang Række af Aar. Allerede under Forhandlingerne om Toldloven i 1890 blev der jo fra alle Partier fremsat